

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 533

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 10 iunie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 679 din 17 decembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic	2–3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
37/458/37/487/1.809. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului mediului, apelor și pădurilor, al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, al ministrului transporturilor și infrastructurii și al președintelui Autorității Vamale Române privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului mediului, apelor și pădurilor, al ministrului afacerilor interne, al ministrului transporturilor și infrastructurii și al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 43/554/61/372/890/2021 pentru aprobarea listei posturilor de control la frontieră în care este organizat control fitosanitar oficial	4–6
512/1.653. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului sănătății privind abrogarea Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului sănătății nr. 1.151/1.752/2021 pentru aprobarea cadrului general privind examinarea medicală și psihologică a personalului cu atribuții în siguranța transporturilor	6
579. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru aprobarea cadrului general privind examinarea medicală și psihologică a personalului cu atribuții în siguranța transporturilor	7
1.685. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 444/2016 privind constituirea și stabilirea atribuțiilor Comisiei de analiză și aprobare a solicitărilor depuse la Ministerul Sănătății în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2015 privind plata tratamentului în străinătate al persoanelor a căror stare de sănătate a fost afectată în urma tragicului eveniment din data de 30 octombrie 2015 produs în clubul Colectiv din municipiul București	8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 188 din 19 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	9–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 679

din 17 decembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva în Dosarul nr. 1.111/90/2020 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.143D/2020.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, consilierul juridic Alina Popoiu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.144D/2020, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în Dosarul nr. 1.112/90/2020 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă.

4. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, consilierul juridic Alina Popoiu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul autoarei excepției și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.144D/2020 la Dosarul nr. 2.143D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, susținând, în esență, că dispozițiile criticate încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece nu prevăd expres termenul de contestare la instanța judecătorească a evaluării personalului silvic. Acest termen nu se poate încadra nici în termenul prevăzut de dispozițiile art. 268 din Codul muncii, motiv pentru care reclamantul poate contesta evaluarea fără a avea un termen rezonabil.

7. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune, în esență, concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Dispozițiile criticate sunt norme clare, previzibile și predictibile, stabilind posibilitatea contestării la instanță a evaluării personalului silvic. Termenul de contestare la instanța judecătorească a evaluării personalului silvic rezultă din interpretarea art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, astfel că acest termen este de 45 de zile calendaristice de la data la care

angajatul a luat cunoștință de evaluare, acesta ținând de executarea contractului de muncă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin încheierile din 6 octombrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 1.111/90/2020 și nr. 1.112/90/2020, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva în cadrul soluționării unor acțiuni prin care reclamanții — salariați ai autoarei excepției de neconstituționalitate — au solicitat anularea rezultatului general al evaluării anuale a salariaților, acțiuni formulate în temeiul art. 21 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că instanța judecătorească competentă în cauză este, într-adevăr, Tribunalul Vâlcea, secția conflicte de muncă, însă cererea având ca obiect anularea evaluării anuale a angajatului nu se poate încadra, potrivit art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în nici unul dintre termenele prevăzute de această normă.

10. Or, echitabilitatea presupune și dreptul părâtului de a putea face uz de dispozițiile privind termenul de prescripție a unei cereri de chemare în judecată împotriva sa. Astfel, se susține că nu este echitabil faptul că în art. 21 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 nu s-a specificat în mod expres termenul de contestare a evaluării anuale a unui angajat, ceea ce înseamnă că angajatul poate recurge la această cale chiar depășind și termenul general de prescripție extinctivă de 3 ani.

11. În concluzie, susține că, prin modul în care a fost legiferată norma criticată, nu se respectă principiul predictibilității, în sensul că lipsește pârâta de a-și adapta conduita cu privire la o asemenea cerere din punctul de vedere al termenului de exercitare a acțiunii.

12. **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate, sens în care menționează jurisprudența Curții Constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la apărare. Astfel, stabilirea prin acte normative — în speță, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 — a posibilităților legale ale personalului silvic nemulțumit de răspunsul la contestație de a se adresa instanțelor judecătorești competente și a procedurii de urmat în acest sens sunt atribuții exclusive ale legiuitorului și nu afectează dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru a reclama neîndeplinirea de către angajator a obligațiilor rezultate din aceste acte normative și nici dreptul angajatorului de a se apăra, prin folosirea tuturor garanțiilor oferite de lege.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantei autoarei excepției de neconstituționalitate prezente la ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 30 mai 2000, introduse prin Legea nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1004 din 13 decembrie 2019, prevederi care au următorul conținut: „*Personalul silvic nemulțumit de răspunsul la contestație se poate adresa instanțelor judecătorești competente, conform legii.*”

17. Dispozițiile art. 21 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 au următorul conținut: „*Personalul silvic nemulțumit de evaluarea anuală poate face contestație în termen de 10 zile de la data luării la cunoștință, sub semnătură. Contestația va fi soluționată în termen de 30 de zile de la înregistrare de către organul ierarhic superior celui care a aprobat rezultatul evaluării anuale.*”

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (1)-(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil și în art. 24 privind dreptul la apărare.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 21 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, personalul silvic nemulțumit de evaluarea anuală poate face contestație în termen de 10 zile de la data luării la cunoștință, iar contestația va fi soluționată în termen de 30 de zile de la înregistrare de către organul ierarhic superior celui care a aprobat rezultatul evaluării anuale. Potrivit

dispozițiilor criticate, împotriva răspunsului la contestație personalul silvic se poate adresa instanțelor judecătorești competente, conform legii.

20. Autoarea excepției de neconstituționalitate, în calitate de angajatoare, susține că nu este echitabil faptul că în art. 21 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 nu s-a specificat în mod expres termenul de contestare a evaluării anuale a unui angajat, ceea ce înseamnă că angajatul poate recurge la această cale chiar depășind și termenul general de prescripție extinctivă de 3 ani.

21. Or, aceste susțineri privind natura juridică și durata termenului de contestare la instanță a răspunsului primit la contestația privind evaluarea anuală a personalului silvic vizează, în realitate, interpretarea textelor de lege referitoare la termenele de prescripție aplicabile situației concrete în scopul aplicării corecte a legii în cauza dedusă judecării instanței care a sesizat Curtea Constituțională, ceea ce nu intră în competența de soluționare a Curții, ci a instanței judecătorești. Astfel, interpretarea normelor de lege este operațiunea de stabilire a conținutului și a sensului la care acestea se referă și este o etapă absolut necesară în vederea aplicării corecte a legii în situația de fapt concretă din cauză, instanța de judecată fiind ținută să aplice în acest scop metodele de interpretare a normelor juridice. Așa cum a stabilit Curtea, în mod constant, în jurisprudența sa, interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost învestite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 600 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 11 iunie 2009, sau Decizia nr. 360 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 mai 2010).

22. În consecință, problema de drept invocată de autoarea excepției și dedusă spre soluționare Curții Constituționale, referitoare la durata termenului de introducere a acțiunii în justiție formulate împotriva răspunsului la contestația privind evaluarea anuală a personalului silvic, este, în realitate, una de interpretare și de aplicare a legii în cazul concret dedus judecării instanței care a sesizat Curtea Constituțională. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva în dosarele nr. 1.111/90/2020 și nr. 1.112/90/2020 ale Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 37 din 5 februarie 2025

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR
ȘI PĂDURILOR
Nr. 458 din 21 februarie 2025

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 37 din 3 martie 2025

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 487 din 16 mai 2025

AUTORITATEA VAMALĂ ROMÂNĂ
Nr. 1.809 din 29 mai 2025

ORDIN

**privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale,
al ministrului mediului, apelor și pădurilor, al ministrului afacerilor interne,
al ministrului transporturilor și infrastructurii și al președintelui Agenției Naționale
de Administrare Fiscală nr. 43/554/61/372/890/2021 pentru aprobarea listei
posturilor de control la frontieră în care este organizat control fitosanitar oficial**

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.826 din 31.01.2025 al Autorității Naționale Fitosanitare,
având în vedere prevederile:

— art. 5 alin. (1) lit. bb) din Hotărârea Guvernului nr. 1.636/2024 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Fitosanitare;

— art. 47 alin. (1) lit. c) și e) din Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1.069/2009, (CE) nr. 1.107/2009, (UE) nr. 1.151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2.031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1.099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE ale Consiliului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor:

— art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 3 lit. f) și art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigriindă și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 6 pct. II.2 și art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 8 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 237/2022 privind organizarea și funcționarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea pct. 1 de la lit. C din cadrul anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, ministrul mediului, apelor și pădurilor, viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, ministrul transporturilor și infrastructurii și președintele Autorității Vamale Române emit prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului mediului, apelor și pădurilor, al ministrului afacerilor interne, al ministrului transporturilor și infrastructurii și al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 43/554/61/372/890/2021 pentru aprobarea listei posturilor de control la frontieră în care este organizat control fitosanitar

oficial, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 2 iulie 2021, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Violeta Mușat,
secretar de stat

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor
Cristian Valer Beșeni,
secretar de stat

p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Romeo Simionescu,
secretar de stat

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu

Președintele Autorității Vamale Române,
Marcel Simion Mutescu

LISTA
posturilor de control la frontieră în care este organizat control fitosanitar oficial,
precum și programul de lucru al acestora

Nr. crt.	Postul de control la frontieră	Datele de contact/Programul de lucru	Codul TRACES	Tipul de transport	Categorii de bunuri și specificații	Specificații suplimentare privind sfera de cuprindere a desemnării
0	1	2	3	4	5	6
1	Albița	Localitatea Albița, județul Vaslui, e-mail: albita@icfv.ro +4 0235482731 Permanent	ROALB3	R	P, PP, PP(WP), OO	
2	Constanța Nord	Incintă Port Dana 52-53, localitatea Constanța, județul Constanța, e-mail: constanta@icfv.ro +4 0241601943 Zilnic: 7:00-19:00	ROCSN1	P/ZL	P, PP, PP(WP), OO	
3	Constanța Sud	Incintă Port, Poarta 10, localitatea Agigea, județul Constanța, e-mail: agigea@icfv.ro +4 0241602113 Zilnic: 7:00-19:00	ROCON1	P/ZL	P, PP, PP(WP), OO	
4	Galați	Calea Basarabiei-Prut nr. 1, sector Vamă Giurgiulești, județul Galați, e-mail: galati@icfv.ro +4 0236448822 Permanent	ROGAL3	R	P, PP, PP(WP), OO	
		La solicitare*)		F	PP, PP(WP)	
		La solicitare**)		P/ZL	PP, PP(WP), OO	
5	Halmeu	Str. Gării nr. 1, localitatea Halmeu, județul Satu Mare, e-mail: halmeu@icfv.ro +4 0261773024 Permanent	ROHAL3	R	P, PP, PP(WP), OO	
		La solicitare***)		F	PP, PP(WP)	
6	Sculeni	Localitatea Sculeni, comuna Victoria, județul Iași, +4 0232295557 e-mail: sculeni@icfv.ro Permanent	ROSCU3	R	P, PP, PP(WP), OO	
		Localitatea Ungheni La solicitare****)		F	PP, PP(WP)	
7	Isaccea	Aleea Portului nr. 1, localitatea Isaccea, județul Tulcea +4 0240521974 e-mail: oftulcea@anfof.ro La solicitare*****)	ROISA3	R	P, PP, PP(WP), OO	
8	Otopeni	Aeroportul Internațional „Henri Coandă”, Calea Bucureștilor nr. 224E, localitatea Otopeni, județul Ilfov, e-mail: bucuresti@icfv.ro +4 0212041557 Permanent	ROILF4	A	P, PP, OO	
9	Siret	Localitatea Siret, județul Suceava, +4 0230280434 e-mail: siret@icfv.ro Permanent	ROSIR3	R	P, PP, PP(WP), OO	
		Localitatea Vicșani La solicitare*****)		F	PP, PP(WP)	

0	1	2	3	4	5	6
10	Moravița	Localitatea Moravița, județul Timiș, e-mail: moravita@icfv.ro Zilnic: 7:00-19:00	ROMOR3	R	P, PP, PP(WP), OO	
		Localitatea Stamora-Moravița La solicitare		F	PP, PP(WP)	
		Aeroportul Internațional „Traian Vuia” Timișoara Strada Aeroport 2, localitatea Timișoara, județul Timiș La solicitare		A	P, PP, OO	
		La solicitare*****)	ROLAU027	R	P, PP, PP(WP), OO	
		La solicitare*****)		P	P, PP, PP(WP), OO	

Legendă:

PCF = post de control la frontieră;

R = rutier;

F = feroviar;

P = port;

ZL = zonă liberă;

A = aeroport;

P = plante;

PP = produse vegetale;

PP(WP) = lemn și produse din lemn;

OO = alte obiecte.

*) Transporturile intrate prin Punctul de trecere a frontierei Galați-Feroviar vor fi controlate la solicitare în Gara CFR „Gara Lărgă” de inspectorii fitosanitari oficiali de la PCF Galați.

**) Transporturile intrate prin PCF Galați Port/Zona Liberă vor fi controlate la solicitare de inspectorii fitosanitari oficiali de la Oficiul Fitosanitar Galați.

***) Transporturile intrate prin Punctul de trecere a frontierei Halmeu vor fi controlate la solicitare în Gara CFR Halmeu de inspectorii fitosanitari oficiali de la PCF Halmeu.

****) Transporturile intrate prin Punctul de trecere a frontierei Ungheni vor fi controlate la solicitare în Gara CFR Ungheni de inspectorii fitosanitari oficiali de la PCF Sculeni.

*****) Transporturile intrate prin Punctul de trecere a frontierei Isaccea în mijloace de transport rutiere, transportate pe nave RO-RO (roll on/roll off), vor fi controlate la solicitare de inspectorii fitosanitari oficiali din cadrul Oficiului Fitosanitar Zonal Brăila-Tulcea.

*****) Transporturile intrate prin Punctul de trecere a frontierei Vicșani vor fi controlate la solicitare în Gara Dornești de inspectorii fitosanitari oficiali de la PCF Siret.

*****) Transporturile intrate prin Punctul de trecere a frontierei Porțile de Fier I și Drobeta-Turnu Severin vor fi controlate la solicitare de inspectorii fitosanitari oficiali de la Oficiul Fitosanitar Zonal Dolj-Mehedinți.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 512 din 20 mai 2025

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.653 din 2 mai 2025

ORDIN

**privind abrogarea Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii
și al ministrului sănătății nr. 1.151/1.752/2021 pentru aprobarea cadrului general
privind examinarea medicală și psihologică a personalului cu atribuții în siguranța transporturilor**

Având în vedere elaborarea și aprobarea de către autoritatea competentă a noilor reglementări care instituie soluții adaptate la evenimentele legislative care au intervenit și au modificat cadrul legal aplicabil pentru siguranța în domeniul transporturilor,

luând în considerare prevederile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2013 privind reorganizarea rețelei sanitare proprii a Ministerului Transporturilor și pentru modificarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 67/2015,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii și ministrul sănătății emit următorul ordin:

Art. 1. — Se abrogă Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului sănătății nr. 1.151/1.752/2021 pentru aprobarea cadrului general privind examinarea medicală și psihologică a personalului cu atribuții în siguranța

transporturilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 6 septembrie 2021.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**pentru aprobarea cadrului general privind examinarea medicală și psihologică a personalului cu atribuții în siguranța transporturilor**

Având în vedere prevederile art. 10, 11 și 15¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2013 privind reorganizarea rețelei sanitare proprii a Ministerului Transporturilor și pentru modificarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 67/2015, ale art. 12 lit. w) și art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 58 și 59 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 78 din Legea nr. 21/2020 privind Codul aerian, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 26 alin. (1) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 12 și 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 67/2015, precum și al prevederilor art. 5 pct. 26 și 65 și al art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lista funcțiilor din siguranța transporturilor pentru care sunt necesare avize de aptitudine medicală și/sau psihologică, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul de înființare, organizare, funcționare și componența Comisiei Centrale medicale și psihologice în siguranța transporturilor din cadrul Spitalului Clinic Căi Ferate nr. 1 Witting București, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă Normele metodologice privind examinarea medicală și psihologică a personalului din transporturi cu atribuții în siguranța transporturilor și periodicitatea examinărilor, prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — Se aprobă Regulamentul privind înființarea, organizarea, funcționarea comisiilor medicale și/sau psihologice în siguranța transporturilor care eliberează avize medicale și/sau psihologice de aptitudini pentru funcțiile din siguranța transporturilor, precum și componența acestor comisii, prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 5. — Se aprobă Normele privind procedura de agreare și eliberarea avizului anual pentru unitățile medicale și/sau psihologice, în vederea examinării personalului din transporturi cu atribuții în siguranța transporturilor, prevăzute în anexa nr. 5.

Art. 6. — Se aprobă Normele privind procedura de control la unitățile medicale și/sau psihologice, agreate să efectueze examinarea personalului cu atribuții în siguranța transporturilor, precum și persoanele desemnate să efectueze controlul, prevăzute în anexa nr. 6.

Art. 7. — (1) Se aprobă tarifele aplicate pentru verificarea unităților specializate medicale și/sau psihologice în vederea agreării acestora de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii pentru a examina personalul cu atribuții în siguranța transporturilor, pentru obținerea avizului anual, precum și pentru eliberarea unui duplicat al certificatului de agreare, prevăzute în anexa nr. 7.

(2) Tarifele prevăzute la alin. (1) se actualizează în funcție de indicele prețurilor de consum (IPC) pentru servicii și se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

Art. 8. — Se aprobă Normele privind procedura de aplicare a sancțiunilor administrative de suspendare sau retragere a certificatului de agreare, în cazul constatării nerespectării criteriilor și condițiilor privind acordarea acestuia, prevăzute în anexa nr. 8.

Art. 9. — În situații care impun eliberarea unui duplicat al certificatului de agreare, în termen de 30 de zile, unitățile specializate medicale și/sau psihologice interesate vor solicita eliberarea unui duplicat al certificatului de agreare pentru examinarea personalului din transporturi cu atribuții în siguranța transporturilor, în condițiile prezentului ordin.

Art. 10. — (1) Certificatele de agreare emise până la data intrării în vigoare a prezentului ordin rămân valabile până la acordarea următorului aviz anual, când vor fi preschimbate de către structura de specialitate din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii cu certificate de agreare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.8 la normele prevăzute în anexa nr. 5 la prezentul ordin.

(2) Cererile de acordare a avizului anual pentru păstrarea valabilității certificatelor de agreare, depuse până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, vor fi analizate în conformitate cu prevederile în vigoare la momentul depunerii acestora, iar, ulterior, avizul anual pentru aceste certificate se acordă în conformitate cu prevederile prezentului ordin.

Art. 11. — Avizele medicale/psihologice emise până la data intrării în vigoare a prezentului ordin își mențin valabilitatea până la data expirării raportată la data eliberării acestora și conform periodicității examinării medicale/psihologice stabilite la data eliberării.

Art. 12. — Prevederile prezentului ordin sunt duse la îndeplinire de către structura din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii cu atribuții în domeniul medical, precum și de către orice persoane fizice și juridice care au responsabilități în siguranța transporturilor.

Art. 13. — Anexele nr. 1-8*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 14. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu

București, 4 iunie 2025.
Nr. 579.

*) Anexele nr. 1-8 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 444/2016 privind constituirea și stabilirea atribuțiilor Comisiei de analiză și aprobare a solicitărilor depuse la Ministerul Sănătății în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2015 privind plata tratamentului în străinătate al persoanelor a căror stare de sănătate a fost afectată în urma tragicului eveniment din data de 30 octombrie 2015 produs în clubul Colectiv din municipiul București

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.685R din 3.06.2025 al Direcției generale asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2015 privind plata tratamentului în străinătate al persoanelor a căror stare de sănătate a fost afectată în urma tragicului eveniment din data de 30 octombrie 2015 produs în clubul Colectiv din municipiul București, aprobată prin Legea nr. 32/2016, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 4 din Ordinul ministrului sănătății nr. 4/2016 privind metodologia de decontare, modelul cererii și al declarațiilor pe propria răspundere pentru plata tratamentului în țară și în străinătate al persoanelor a căror stare de sănătate a fost afectată în urma tragicului eveniment din data de 30 octombrie 2015 produs în clubul Colectiv din municipiul București, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 444/2016 privind constituirea și stabilirea atribuțiilor Comisiei de analiză și aprobare a solicitărilor depuse la Ministerul Sănătății în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2015 privind plata tratamentului în străinătate al persoanelor a căror stare de sănătate a fost afectată în urma tragicului eveniment din data de 30 octombrie 2015 produs în clubul Colectiv din municipiul București, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 14 aprilie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) La nivelul Ministerului Sănătății se constituie Comisia de analiză și aprobare a solicitărilor depuse în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2015 privind plata tratamentului în străinătate al persoanelor a căror stare de

sănătate a fost afectată în urma tragicului eveniment din data de 30 octombrie 2015 produs în clubul Colectiv din municipiul București, aprobată prin Legea nr. 32/2016, cu modificările și completările ulterioare, a cărei componență nominală va fi stabilită prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Secretariatul tehnic al comisiei este asigurat de către Direcția generală asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății.”

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, implicate conform competențelor, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 3 iunie 2025.
Nr. 1.685.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 188

din 19 mai 2025

Dosar nr. 2.628/1/2024

Eleni Cristina Marcu	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Rodica Aida Popa	— judecător la Secția penală
Leontina Șerban	— judecător la Secția penală
Francisca Maria Vasile	— judecător la Secția penală
Alin Sorin Nicolescu	— judecător la Secția penală
Mircea Mugurel Șelea	— judecător la Secția penală
Luminița Criștiu Ninu	— judecător la Secția penală
Lia Savonea	— judecător la Secția penală
Mihail Udroi	— judecător la Secția penală

1. S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 913/101/2023, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a chestiunii de drept: „*Modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, în sensul de a se stabili dacă noțiunea de accident, cu raportare la art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, vizează atât accidentele de circulație provocate cu intenție, cât și din culpă sau doar pe cele cauzate din culpă.*”

2. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 34 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare.

3. Ședința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Eleni Cristina Marcu.

4. Judecător-raportor a fost desemnat, conform prevederilor art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, doamna Lia Savonea, judecător în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

5. La ședința de judecată a participat doamna Monica Eugenia Ungureanu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare.

6. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Eucarie Ecaterina Nicoleta, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7. Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 2.628/1/2024, aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și faptul că au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție curțile de apel, departamentele de Drept public din cadrul Facultății de Drept a Universității din București, al Facultății de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara, al Facultății de Drept din cadrul Universității „Titu Maiorescu” din București și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

8. În continuare s-a învederat că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, la data de 9 aprilie 2025, care a fost comunicat procurorului și părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

9. Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constatând că nu sunt alte cereri de formulat sau excepții de invocat, a solicitat doamnei procuror să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema supusă dezbaterii în Dosarul nr. 2.628/1/2024.

10. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul referitor la chestiunea de drept supusă dezlegării, a susținut că o apreciază ca admisibilă, fiind îndeplinite condițiile cumulative din art. 475 din Codul de procedură penală, iar, pe cale de consecință, a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție admiterea sesizării și pronunțarea unei decizii obligatorii prin care să statueze că, în situația art. 338 din Codul penal, accidentul de circulație, dar numai atunci când există situația premisă, așa cum este ea definită în art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare (O.U.G. nr. 195/2002), nu poate fi rezultatul săvârșirii unei fapte cu intenție directă sau indirectă. A susținut că este adevărat că obiectul juridic al infracțiunii prevăzute în Codul penal îl constituie relațiile sociale în principal cu privire la siguranța circulației pe drumurile publice, aceasta fiind o activitate reglementată expres în această ordonanță. De altfel, și accidentul de circulație, ca situație premisă, este definit în această normă extrapenală, în art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, reglementând doar acele situații în care evenimentul este săvârșit numai din culpă sau fără vinovăție. Prin urmare, art. 338 din Codul penal, ca infracțiune prevăzută în Codul penal, este o infracțiune care se comite cu intenție directă sau indirectă, însă în măsura în care se grefează pe această situație excepțională preexistentă, situație premisă, și anume existența unui accident de circulație, întotdeauna va fi din culpă.

11. Organele judiciare trebuie să meargă pentru interpretare la sensul comun al sintagmei din Dicționarul explicativ al limbii române, care înseamnă imprevizibil, eveniment fortuit, care a venit pe neașteptate și care a întrerupt mersul normal al lucrurilor.

12. Infracțiunea prevăzută în dispozițiile art. 338 din Codul penal, sub aspectul laturii subiective, este săvârșită cu intenție directă sau indirectă; în condițiile în care există un accident de circulație — jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție fiind constantă în acest sens — este exclusă forma de vinovăție a intenției, în cazul acestei infracțiuni care se grefează pe art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002.

13. Însă, în cazul săvârșirii unei infracțiuni intenționate, contra vieții sau integrității corporale, prin folosirea unui vehicul ca obiect vulnerant, nu pot fi respectate de către autorul infracțiunii regulile prevăzute expres în O.U.G. nr. 195/2002, specifice circulației pe drumurile publice, pentru că scopul este să conducă acel autovehicul și să suprimă viața sau să afecteze integritatea corporală a unei persoane, astfel încât normele privind conduita în caz de accident nu sunt aplicabile.

În concluzie, pentru argumentele expuse pe larg și în scris, a solicitat, în temeiul art. 475-477 din Codul de procedură penală, admiterea sesizării, în sensul sus-menționat.

14. *Președintele Completului* pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată,
constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

15. Prin Încheierea din data de 5 noiembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 913/101/2023, Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind chestiunea de drept ce vizează lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, în sensul de a se stabili dacă noțiunea de accident, cu raportare la art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, vizează atât accidentele de circulație provocate cu intenție, cât și din culpă sau doar pe cele cauzate din culpă.

II. Dispozițiile legale relevante

Codul penal

Partea specială

TITLUL VII

Infrațiuni contra siguranței publice

CAPITOLUL II

Infrațiuni contra siguranței circulației pe drumurile publice

Părăsirea locului accidentului ori modificarea sau ștergerea urmelor acestuia

Art. 338. — (1) Părăsirea locului accidentului, fără încuviințarea poliției sau a procurorului care efectuează cercetarea locului faptei, de către conducătorul vehiculului sau de către instructorul auto, aflat în procesul de instruire, ori de către examinatorul autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, implicat într-un accident de circulație, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(...)

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare

Art. 75. — Accidentul de circulație este evenimentul care întrunește cumulativ următoarele condiții:

- a) s-a produs pe un drum deschis circulației publice ori și-a avut originea într-un asemenea loc;
- b) a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau a mai multor persoane ori avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale;
- c) în eveniment a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare.

III. Exponerea succintă a cauzei

16. *Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori* este investită, în ultimul grad de jurisdicție, cu soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Mehedinți și de inculpatul B.V. împotriva Sentinței penale nr. 83 din data de 24.07.2024, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în Dosarul nr. 913/101/2023.

17. Prin *sentința penală atacată*, prima instanță a hotărât printre altele:

— condamnarea inculpatului B.V. la pedepsele principale de 7 ani și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor calificat, prevăzută de baza art. 32 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 188 și art. 189 alin. (1) lit. f) din Codul penal, și, respectiv, de 1 an închisoare, pentru săvârșirea

infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prevăzută de art. 336 alin. (1) din Codul penal;

— achitarea aceluiași inculpat, în baza art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, pentru săvârșirea infracțiunii de părăsire a locului accidentului ori modificare sau ștergere a urmelor acestuia, prevăzută de art. 338 alin. (1) din Codul penal.

18. Pentru a pronunța hotărârea, prima instanță a reținut, în esență, că pe fondul unui conflict mai vechi, după ce a interpellat-o pe persoana vătămată P.A.C., întrebând-o dacă „mai ești șmecher”, inculpatul B.V. a urmărit cu autoturismul pe care îl conducea grupul în care se afla P.A.C., iar în momentul în care a ajuns în dreptul persoanelor vătămate P.A.C., T.M., T.C.M. și T.R.F. (ultimele două minore), care se deplasau pe partea stângă a drumului public, în direcția de mers, a oprit pentru câteva momente, după care a virat brusc la stânga, pe direcția în care acestea se aflau.

Observând intenția inculpatului B.V., persoanele vătămate s-au ferit, însă autoturismul condus de inculpat l-a lovit din spate pe T.M., l-a aruncat pe capotă, după care l-a proiectat pe un gard de sârmă, acesta rămânând cu picioarele prinse sub autoturism. În momentul în care inculpatul B.V. a dat înapoi autoturismul, a lovit-o la piciorul drept pe D.C.L., după care a accelerat și s-a îndreptat în direcția lui T.M., însă a intrat în stâlpul electric aflat în imediata apropiere.

Ulterior, inculpatul B.V. a ieșit cu spatele pe carosabil și s-a îndreptat spre DN6, după care a ajuns la locuința sa și a parcat autoturismul în curtea casei.

Ca urmare a acțiunii sale, inculpatul a cauzat persoanei vătămate T.M. leziuni care au necesitat pentru vindecare 4-5 zile îngrijiri medicale și a pus în pericol viața persoanelor vătămate P.A.C, D.C.L., T.R.F., T.C.M., B.D.F. și B.V.D.

19. În esență, în motivarea soluției de achitare, prima instanță a reținut că inculpatul a lovit cu autoturismul persoana vătămată T.M. cu intenția indirectă de a-i suprima viața, punând în primejdie și viața celorlalte persoane vătămate, însă *plecarea sa ulterioară de la fața locului nu este o infracțiune autonomă, care să poată fi încadrată în prevederile art. 338 din Codul penal*, întrucât nu a fost comisă cu intenția specifică acesteia, părăsirea „locului accidentului” înscriindu-se într-o unitate naturală de infracțiune, reprezentând acte, fapte de realizare succesivă a tentativei la infracțiunea de omor.

20. În acest context s-a reținut că *nu este incidentă situația producerii unui „accident de circulație”, în accepțiunea art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002* privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare. *Definiția dată de legiuitor în acest act normativ exclude orice tip de rezoluție intenționată* (directă sau indirectă), *accidentul fiind întotdeauna urmarea unei culpe*, iar nu a unui act intenționat.

Or, în speță, inculpatul s-a folosit de autovehicul (*instrumentum*), așa cum s-ar fi putut folosi de alt agent (obiect, instrument), pentru a suprima viața victimei.

21. Împotriva acestei sentințe penale au declarat *apel* Parchetul de pe lângă Tribunalul Mehedinți și inculpatul B.V.

22. La termenul din data de 5 noiembrie 2024, în fața instanței de apel, *reprezentantul Ministerului Public* a solicitat, în baza art. 475 din Codul de procedură penală, *sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru interpretarea dispozițiilor art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002*, în ceea ce privește termenul de „accident de circulație” și dacă această prevedere include și accidentele provocate cu intenție sau doar din culpă, având în vedere hotărârea instanței de fond de achitare a inculpatului în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 338 alin. (1) din Codul penal.

Completul de judecată a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, constatând îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

IV. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

23. **Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării**, instanța de trimitere a apreciat că, deși legiuitorul nu menționează explicit, *noțiunea de „accident de circulație” exclude faptele intenționate*, deoarece, în momentul în care o persoană urmărește sau acceptă producerea rezultatului prevăzut, acesta nu mai are caracter întâmplător, aleatoriu, neașteptat, pierzându-și trăsătura imprevizibilității.

V. Examenul jurisprudenței în materie

A. Jurisprudența națională relevantă

24. În urma consultării materialelor transmise de către instanțele de judecată s-a constatat că punctele de vedere nu sunt unitare, fiind identificate *două orientări*.

25. **Într-o primă orientare**, majoritară, se consideră că, deși legiuitorul nu menționează în mod explicit, *noțiunea de „accident”, cu raportare la dispozițiile art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, vizează doar accidentele de circulație provocate din culpă, fiind excluse faptele intenționate (lovirea sau alte violențe, vătămarea corporală, omorul)*.

În acest sens au fost exprimate puncte de vedere de către *curțile de apel* București, Bacău, Cluj, Craiova, Galați, Oradea și Pitești.

În argumentarea opiniei exprimate instanțele au arătat, în esență, că noțiunea de „accident de circulație” nu include faptele intenționate, chiar dacă din conținutul art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002 nu transpare forma de vinovăție, deoarece, prin definiție, accidentul presupune un eveniment neașteptat, aleatoriu, iar, în momentul în care o persoană urmărește sau acceptă producerea rezultatului, acesta nu mai are caracter întâmplător, pierzându-și trăsătura imprevizibilității. S-a opinat că textul art. 338 alin. (1) din Codul penal nu a avut în vedere situația în care făptuitorul a acționat cu intenția de a vătăma o persoană, ci situația în care, întâmplător, neașteptat, se produce un accident, însăși noțiunea de accident conducând, din perspectivă subiectivă, la ideea de culpă, nicidecum la intenție.

26. **În cea de-a doua orientare**, minoritară, se consideră că *noțiunea de „accident” vizează atât accidentele de circulație provocate cu intenție, cât și din culpă*.

În acest sens au fost exprimate puncte de vedere de către *curțile de apel* Brașov, Constanța, Suceava și Timișoara.

În argumentarea opiniei exprimate instanțele au arătat, în esență, că dispozițiile art. 338 alin. (1) din Codul penal nu prevăd cu exactitate condițiile în care producerea unui accident de circulație (nici forma de vinovăție cu care s-a acționat în cauzarea acestuia) generează obligația de a nu părăsi locul accidentului. În aceste condiții, de vreme ce legea nu distinge, nici cel care interpretează dispoziția legală nu poate distinge. Un alt argument a fost acela al rațiunii incriminării art. 338 alin. (1) din Codul penal, care ar fi, în principal, reprimarea unui comportament susceptibil să afecteze înfăptuirea justiției, iar, în subsidiar, diminuarea consecințelor accidentului de circulație, care subzistă indiferent de forma de vinovăție cu care ar fi fost produs accidentul de circulație, cu consecința decesului ori a rănirii uneia sau a mai multor persoane.

Curțile de apel Alba Iulia și Târgu Mureș nu au exprimat un punct de vedere asupra chestiunii de drept supuse dezlegării, iar la nivelul *curților de apel* Iași și Ploiești nu s-a conturat o opinie unică și nici majoritară sub acest aspect.

B. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

27. Cu referire la problema de drept ce face obiectul sesizării, în cadrul deciziilor obligatorii, menite să asigure unificarea

practicii judiciare, au fost identificate *Decizia nr. 5 din data de 28 februarie 2018, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 24 aprilie 2018*, prin care s-a stabilit că este important să nu se facă o confuzie între elementul material al infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. (1) din Codul penal, care constă în părăsirea fără încuviințare a locului accidentului și care se comite cu intenție directă sau indirectă, și, respectiv, *producerea accidentului de circulație, care constituie situația premisă a infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. (1) din Codul penal și care, întotdeauna, are loc din culpă, și Decizia nr. 8 din data de 21 martie 2019, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 30 mai 2019*, în cuprinsul căreia s-a reținut că infracțiunea de părăsire a locului accidentului prevăzută de art. 338 din Codul penal este o infracțiune de pericol, având ca obiect juridic principal relațiile sociale privind siguranța circulației pe drumurile publice, care presupun prezența la fața locului a celui implicat în accidentul rutier, protejate fiind astfel și relațiile sociale privind înfăptuirea justiției, în contextul în care părăsirea locului accidentului poate avea repercusiuni asupra stabilirii modului în care s-a produs accidentul și asupra tragerii la răspundere a persoanelor vinovate.

28. În ceea ce privește deciziile de speță, în urma examenului de jurisprudență efectuat la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, au fost identificate o serie de hotărâri care prezintă relevanță pentru problema de drept analizată, respectiv: *Decizia penală nr. 481/RC din 15 decembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală; Decizia penală nr. 447/RC din 6 septembrie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală; Decizia penală nr. 330/RC din 9 septembrie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală; Decizia penală nr. 2.878 din 5 iunie 2001, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală; Decizia penală nr. 410/RC din 20 iunie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală; Decizia penală nr. 235/A din 19 septembrie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală; Decizia penală nr. 75 din 31 octombrie 2022, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători în materie penală*.

VI. Opinia specialiștilor consultați

29. În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată specialiștilor în drept penal opinia asupra chestiunii de drept supuse examinării.

30. *Facultatea de Drept a Universității din București* a considerat că, în forma actuală a legislației, *„accidentul” nu mai poate fi conceput ca o faptă intenționată, ci ca un eveniment întâmplător, determinat de fapta produsă din culpă sau fără vinovăție a uneia sau mai multor persoane și care întrunește caracteristicile prevăzute în art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002. De aceea, conducătorul unui vehicul care ucide sau încearcă să ucidă cu intenție o persoană pe un drum public, utilizând vehiculul, nu realizează o faptă ce ar putea fi considerată „accident” și, ca atare, situația premisă pentru reținerea infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. (1) din Codul penal nu este realizată*.

31. S-a argumentat că, deși se comite cu intenție directă sau indirectă, această infracțiune trebuie să se grefeze pe o situație preexistentă (situație premisă), anume producerea unui accident.

32. Totodată, s-a arătat că în cazul infracțiunilor contra siguranței rutiere există o terminologie specifică, ce cuprinde *definirea termenului „accident”*. Astfel, conform dispozițiilor art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, *accidentul de circulație este evenimentul*

care întrunește cumulativ o serie de condiții, or această definiție, prin utilizarea termenului „eveniment”, face referire la o acțiune neintenționată.

33. De aceea, în cazul săvârșirii unei infracțiuni intenționate (omor, tentativă de omor), comisă pe drumurile publice, utilizând un vehicul în mișcare, nu se va putea reține infracțiunea de părăsire a locului accidentului ori modificare sau ștergere a urmelor acestuia, chiar dacă făptuitorul pleacă de la locul faptei, deoarece lipsește situația premisă a infracțiunii — producerea unui accident, utilizarea vehiculului fiind doar o modalitate de săvârșire a infracțiunii de omor (sau a tentativei la aceasta).

34. *Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara* a opinat în sensul că sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova este inadmisibilă, deoarece nu este îndeplinită condiția privind existența unei veritabile probleme de drept, în contextul în care nu există o reală neclaritate, lecturarea normelor juridice incidente fiind suficientă pentru a înțelege voința legiuitorului, fără a fi necesar aportul instanței supreme în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile.

35. S-a arătat că existența unei interpretări clare și neechivoce a normei este relevată de faptul că din consultarea încheierii de sesizare se observă că instanța de trimitere nu întâmpină dificultăți reale în stabilirea înțelesului noțiunii de „accident de circulație”, situație premisă a infracțiunii prevăzute de art. 338 din Codul penal. Mai mult, contrar practicii în materie, instanța de trimitere nu expune, într-o manieră rezonabilă, argumentat juridic, opinia contrară care, de altfel, ar fi fundamentat constatarea pretensei probleme de drept.

36. Pe fondul chestiunii de drept s-a opinat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, noțiunea de accident, cu raportare la art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, vizează numai accidentele de circulație comise din culpă.

37. S-a precizat că analiza normei de incriminare — art. 338 alin. (1) din Codul penal — relevă faptul că producerea unui „accident” reprezintă o condiție preexistentă comiterii infracțiunii, denumită și situație premisă, iar, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, prin „accident” se înțelege un eveniment fortuit, imprevizibil, care întrerupe mersul normal al lucrurilor (provocând avarii, răniri, mutilări sau chiar moartea), o întâmplare neprevăzută, venită pe neașteptate, care curmă o situație normală, un eveniment întâmplător și neprevăzut, cu consecințe dăunătoare, un eveniment imprevizibil care întrerupe mersul normal al lucrurilor.

38. În argumentarea opiniei exprimate s-a arătat că literatura juridică este unanimă în a aprecia că noțiunea de „accident” nu poate fi asociată decât cu o faptă produsă din culpă. S-a mai apreciat că definirea accidentului de circulație ca eveniment conduce la necesitatea reținerii comiterii acestuia din culpă sau fără vinovăție, iar nu cu intenție; dacă rănirea uneia sau mai multor persoane s-a produs cu intenție se va reține comiterea infracțiunii de loviri sau alte violențe/vătămare corporală/loviri sau vătămări cauzatoare de moarte/tentativă de omor/omor consumat (simplu sau calificat), iar părăsirea locului comiterii faptei nu constituie o faptă tipică prevăzută de art. 338 din Codul penal. În același sens s-a opinat că expresia „accident de circulație” exclude faptele intenționate. În această noțiune nu pot fi incluse faptele intenționate, deoarece, în momentul în care o persoană urmărește sau acceptă producerea rezultatului prevăzut, acesta nu are caracter întâmplător, pierzându-și trăsătura imprevizibilității.

39. S-a făcut trimitere, deopotrivă, la considerentele Deciziei nr. 5 din 28 februarie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

40. S-a mai argumentat că nimic nu deosebește comiterea unei infracțiuni contra vieții sau integrității corporale cu intenție

prin folosirea unui autovehicul de o astfel de infracțiune mediată de orice alt obiect idoneu care reprezintă instrument al infracțiunii. Prin utilizarea cu intenție, directă ori indirectă, a unui autovehicul la comiterea unei infracțiuni cu consecințe vătămătoare, fapta ilicită își pierde caracterul de „eveniment rutier”, de „accident de circulație”, devenind o infracțiune de omor (consumat sau tentat), loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, lovire sau alte violențe sau vătămare corporală, specificul acestor din urmă fapte fiind doar mijlocul folosit.

41. *Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca* a opinat în sensul că noțiunea de accident, cu raportare la art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, vizează exclusiv accidentele de circulație cauzate din culpă.

42. În susținerea acestei concluzii s-a arătat că tipicitatea infracțiunii de părăsire a locului accidentului, incriminată prin art. 338 din Codul penal, are ca situație premisă producerea unui accident. Noțiunea de accident (de circulație) nu este definită în legislația penală, ci exclusiv în legislația extrapenală — O.U.G. nr. 195/2002 (*Codul rutier*), fiind însă unanim acceptat că noțiunile utilizate și definite în Codul rutier (drum public, accident, permis de conducere etc.) trebuie translate și în materie penală, având în vedere strânsa conexiune dintre cele două materii și faptul că dreptul penal nu cuprinde definiții proprii, autonome conceptual față de cele care sunt regăsite în Codul rutier. În concluzie, semnificația noțiunii de accident de circulație, ca situație premisă a faptei prevăzute de art. 338 din Codul penal, va fi determinată, în principal, prin raportare la art. 75 din Codul rutier.

43. Definiția legală a termenului nu cuprinde precizări explicite cu privire la forma de vinovăție cu care s-ar comite accidentul de circulație. Chiar și așa, toate tehnicile de interpretare converg spre aceeași concluzie, respectiv aceea că noțiunea de accident de circulație vizează exclusiv accidentele de circulație cauzate din culpă, sens în care s-a făcut trimitere la interpretarea gramaticală, la cea sistematică și la cea teleologică.

44. S-a subliniat, de asemenea, că noțiunea de accident de circulație este interpretată în același mod și în dreptul comparat, spre exemplu, în dreptul penal german sau spaniol.

45. *Facultatea de Drept a Universității Alexandru Ioan Cuza din Iași* a considerat că sesizarea este admisibilă, iar pe fondul chestiunii de drept a opinat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, noțiunea de „accident” trebuie să fie raportată la dispozițiile art. 75 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care caracterizează evenimentele rutiere („accidentele” de circulație) doar pe baza unor criterii obiective, indiferent de forma de vinovăție cu care sunt săvârșite acestea* (după caz, culpa sau intenția ori intenția depășită).

46. S-a argumentat că situația premisă pentru infracțiunea de părăsire a locului accidentului ori modificare sau ștergere a urmelor acestuia o reprezintă existența/producerea unui „accident de circulație”. Aceasta urmează a fi apreciată luând în considerare dispozițiile art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, care reglementează condițiile cumulative pe care trebuie să le îndeplinească un eveniment rutier pentru a primi respectiva calificare. Existența unui astfel de incident de circulație nu va fi condiționată, prin urmare, de caracterul intenționat sau culpabil al faptei, după cum nu este condiționată nici de caracterul infracțional al acesteia (de exemplu, conducătorul auto va avea obligația de a nu părăsi acel loc, chiar dacă a acționat săvârșind o faptă prevăzută de legea penală în condițiile cazului fortuit — cauză de neimputabilitate reglementată de dispozițiile art. 31 din Codul penal).

47. S-a apreciat că formularea utilizată în dispoziția legală este deficitară, întrucât sensul comun al noțiunii de „accident” (de circulație) exclude un comportament intenționat, iar, din punct de vedere teoretic, alăturarea noțiunii de „accident” cu

forma de vinovăție a intenției generează o sintagmă imposibil de acceptat, sub aspect logic și al coerenței, în planul dreptului penal. Cu toate acestea, prin raportare la modalitatea actuală de reglementare, se poate concluziona că voința legiuitorului a fost aceea de a include în sfera de cuprindere a art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002 inclusiv fapte intenționate.

48. S-a arătat că, dacă s-ar considera că noțiunea de „accident de circulație” exclude faptele intenționate, este discutabil în ce măsură ar fi justificată opțiunea legiuitorului de a sancționa suplimentar, mai drastic, prin reținerea infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. (1) din Codul penal, persoana care a adoptat această conduită consecutiv săvârșirii unei fapte prevăzute de legea penală comise din culpă (care este posibil să aibă caracter infracțional, însă cu un grad de pericolozitate mai redus), fără a aplica un tratament similar persoanei care a acționat astfel (părăsind locul evenimentului rutier) după comiterea unei infracțiuni intenționate (faptă mai gravă). Prin urmare, forma de vinovăție cu care a fost produs evenimentul rutier nu poate justifica (în mod logic și echitabil) o diferență de tratament prin impunerea unor obligații mai severe persoanei care a săvârșit o faptă ilicită mai puțin gravă, prin comparație cu obligațiile stabilite față de o persoană care a comis o faptă ilicită mai gravă (îndreptată împotriva aceluiași obiect juridic, dar comisă cu o formă mai intensă de vinovăție).

VII. Opinia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

49. S-a apreciat că prezenta sesizare îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, menționându-se totodată că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii privind chestiunea de drept invocată.

50. Pe fond s-a opinat că *accidentul de circulație, ca condiție premisă în cazul infracțiunii de părăsire a locului accidentului ori modificare sau ștergere a urmelor acestuia, poate fi rezultatul doar al unei fapte săvârșite din culpă sau fără vinovăție.*

51. În argumentare s-a arătat că, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. (1) din Codul penal, situația premisă a elementului material este producerea unui accident de circulație, acesta fiind definit de legiuitor drept un eveniment produs pe un drum deschis circulației publice ori care și-a avut originea într-un asemenea loc, în care a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare și care a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau a mai multor persoane ori avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale.

52. Cu toate că aceste dispoziții nu prevăd în mod explicit forma de vinovăție cu care să fi acționat persoana care a produs respectivul eveniment, s-a apreciat că din interpretarea lor rezultă, fără echivoc, excluderea faptelor intenționate, pentru următoarele considerente:

53. În principal, din analiza sistematică a prevederilor capitolului V secțiunea 5 din O.U.G. nr. 195/2002, rezultă implicit că acestea reglementează doar *situațiile în care evenimentul este comis din culpă sau fără vinovăție* (de exemplu: dispozițiile privind obligativitatea deținerii unei asigurări obligatorii pentru răspundere civilă în caz de pagube produse terților prin accidente de circulație, conform legii; cele privind necesitatea verificării existenței ori inexistenței modului de semnalizare rutieră și calitatea acestuia pentru stabilirea unei eventuale culpe a conducătorului auto etc.).

54. De asemenea, în cazul săvârșirii unei infracțiuni intenționate contra vieții sau integrității corporale sau sănătății (de exemplu, o infracțiune de omor sau o infracțiune de vătămare corporală) prin folosirea unui vehicul ca obiect vulnerant, nu pot fi respectate de către autorul infracțiunii regulile specifice circulației pe drumurile publice, scopul acestuia nefiind conducerea în condiții de siguranță, ci suprimarea vieții sau

afectarea integrității corporale a unei alte persoane, astfel încât normele privind conduita în caz de accident nu sunt aplicabile.

În plus, s-a arătat că existența unui drum public nu este de esența săvârșirii unei astfel de infracțiuni intenționate, aceasta putând fi comisă în orice loc care poate permite conducerea aceluia vehicul (drum privat, câmp etc.).

55. S-a susținut că teoria excluderii acțiunilor intenționate ca sursă a unui accident este susținută și de interpretarea gramaticală a dispozițiilor legale, având în vedere că, în Dicționarul explicativ al limbii române, acest termen este definit ca fiind un eveniment fortuit, imprevizibil, care întrerupe mersul normal al lucrurilor, provocând avarii, răniri, mutilări sau chiar moartea. Potrivit aceleiași surse, termenul *fortuit* este definit ca fiind ceva venit pe neașteptate, neprevăzut, inopinat, întâmplător.

56. A rezultat astfel, în opinia Ministerului Public, că noțiunea de accident, în sensul uzual al limbii române, exclude în mod absolut intenția (atât directă, cât și indirectă), care presupune un rezultat previzibil, urmărit sau acceptat de făptuitor, în același sens fiind și considerentele Deciziei nr. 5 din 28 februarie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

57. S-a mai arătat că garanția procedurală a privilegiului împotriva autoincriminării nu permite sancționarea unei fapte de părăsire a locului săvârșirii unei infracțiuni intenționate contra vieții sau integrității corporale sau sănătății (indiferent de obiectul vulnerant folosit — cuțit, armă de foc, vehicul etc.), întrucât aceasta ar echivala cu o sancționare a omisiunii de a se autodenunța pentru respectiva infracțiune.

58. Această garanție procesuală nu se regăsește însă în situația în care accidentul a avut loc în condițiile expres prevăzute de art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, dat fiind obiectul juridic secundar al infracțiunii prevăzute de art. 338 din Codul penal, de infracțiune contra înfăptuirii justiției, în contextul în care părăsirea locului accidentului poate avea repercusiuni asupra stabilirii modului în care s-a produs accidentul și asupra tragerii la răspundere, penală și/sau civilă, a persoanelor vinovate, iar acest privilegiu acoperă doar autoincriminarea bazată pe informații oferite în urma unor declarații ori remiterea unor documente. Concluzia este și mai evidentă, în condițiile în care poate fi subiect activ al infracțiunii prevăzute de art. 338 din Codul penal inclusiv conducătorul auto implicat într-un accident de circulație care nu a fost produs din culpa sa.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

59. Opinia judecătorului-raportor a fost în sensul admiterii sesizării formulate de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și al stabilirii că noțiunea de „accident” la care se referă dispozițiile art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002 vizează exclusiv evenimentele rutiere produse din culpă sau fără vinovăție. Totodată, forma de vinovăție a intenției se poate reține numai atunci când autorul a urmărit producerea rezultatului, respectiv vătămarea sau decesul persoanei, folosind vehiculul implicat în evenimentul rutier drept mijloc de realizare a acestuia.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

60. Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 913/101/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

Cu privire la condițiile de admisibilitate a sesizării

61. În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatănd că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat

printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

62. Raportând condițiile legale de admisibilitate la sesizarea ce face obiectul prezentei cauze, se constată că acestea sunt îndeplinite.

63. Astfel, *este îndeplinită prima condiție* referitoare la existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță, Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori fiind investită, în Dosarul nr. 913/101/2023, cu soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Mehedinți și de inculpatul B.V. împotriva Sentinței penale nr. 83 din data de 24.07.2024, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în dosarul cu același număr.

64. Pe de altă parte, *este îndeplinită și condiția ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.*

65. În acest sens se reține că în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală s-a evidențiat necesitatea ca dezlegarea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării să fie determinantă pentru rezolvarea acțiunii penale sau a acțiunii civile în procesul penal, ceea ce presupune ca respectiva chestiune de drept să vizeze, ca regulă, o problemă de drept material de care depinde soluționarea pe fond a cauzei și doar ca excepție o problemă de drept procesual, aceasta din urmă în măsura în care soluția dată respectivei probleme de drept s-ar repercuta semnificativ asupra rezolvării fondului cauzei (*Decizia nr. 11 din 12 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 29 octombrie 2018*).

66. Între problema de drept a cărei lămurire se solicită — indiferent dacă ea vizează o normă de drept material sau o dispoziție de drept procesual — și soluția ce urmează a fi dată de către instanța de trimitere trebuie să existe o relație de dependență, în sensul în care *decizia instanței supreme să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii din procesul principal* (*Decizia nr. 11 din 2 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014; Decizia nr. 19 din 15 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 23 octombrie 2014*).

67. Or, în cazul de față, chestiunea de drept cu care a fost sesizată instanța supremă vizează interpretarea noțiunii de „accident” (de circulație), de lămurirea acesteia depinzând soluția ce va fi pronunțată în cauză.

68. De asemenea, *este îndeplinită și cea de-a treia condiție* enunțată, întrucât chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării nu a primit o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs.

Cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

69. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile are ca obiect lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, în sensul de a se stabili dacă noțiunea de accident, cu raportare la art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, vizează atât accidente de circulație provocate cu intenție, cât și din culpă sau doar pe cele cauzate din culpă.

70. Infrațiunea prevăzută de dispozițiile art. 338 din Codul penal, cu denumirea marginală *Părăsirea locului accidentului ori modificarea sau ștergerea urmelor acestuia*, este reglementată în capitolul II, intitulat *Infrațiuni contra siguranței circulației pe drumurile publice*, al titlului VII din Partea specială a Codului penal — *Infrațiuni contra siguranței publice*.

71. Conform dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, părăsirea locului accidentului, fără încuviințarea poliției sau a procurorului care efectuează cercetarea locului faptei, de către conducătorul vehiculului sau de către instructorul auto, aflat în procesul de instruire, ori de către examinatorul autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, implicat într-un accident de circulație, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

72. Obiectul juridic principal al acestei infracțiuni este reprezentat de relațiile sociale privind siguranța circulației pe drumurile publice, iar, în subsidiar, sunt protejate și cele privind înfăptuirea justiției, întrucât prezența la locul faptei a celor implicați în accident și conservarea stării locului accidentului sau a urmelor acestuia contribuie la stabilirea adevărului și eventuala tragere la răspundere a persoanelor vinovate.

73. Elementul material al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. (1) din Codul penal constă în acțiunea de părăsire a locului accidentului, care se poate realiza în două modalități, fie printr-un act de comisiune, ce presupune plecarea efectivă de la locul accidentului, fie prin acte de omisiune — neîntoarcere la locul accidentului a persoanei care l-a părăsit legal, în baza dispozițiilor art. 338 alin. (3) lit. b) și c) din Codul penal, ori neoprirea la locul accidentului.

74. Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea se comite cu intenție directă sau indirectă. Astfel, făptuitorul cunoaște că a fost implicat într-un accident de circulație cu victime umane și urmărește sau acceptă producerea stării de pericol (inclusiv în ceea ce privește înfăptuirea justiției) prin părăsirea locului accidentului, respectiv prin modificarea stării locului sau ștergerea urmelor accidentului de circulație.

75. Chiar dacă este o infracțiune care se comite cu intenție directă sau indirectă, aceasta trebuie să se grefeze pe o *situație preexistentă* (situație premisă), anume *producerea unui accident*.

76. Așadar, pentru existența infracțiunii de părăsire a locului accidentului ori modificare sau ștergere a urmelor acestuia, prevăzută de art. 338 alin. (1) din Codul penal, *ca condiție preexistentă, trebuie să se producă un accident* în urma căruia să rezulte vătămarea corporală a unei persoane, vătămare care să necesite cel puțin o zi de îngrijiri medicale.

77. Noțiunea de „accident de circulație” nu este definită în legislația penală, ci exclusiv în legislația extrapenală, respectiv prin O.U.G. nr. 195/2002, însă noțiunile utilizate și definite în cadrul acesteia din urmă (drum public, accident, permis de conducere etc.) trebuie translatate și în materie penală, având în vedere strânsa conexiune dintre cele două materii și faptul că dreptul penal nu cuprinde definiții proprii, autonome conceptual față de cele care se regăsesc în Codul rutier, însă cu respectarea principiului legalității incriminării.

78. Semnificația noțiunii de „accident de circulație”, ca situație premisă a infracțiunii prevăzute de art. 338 din Codul penal, trebuie determinată, în principal, prin raportare la dispozițiile art. 75 lit. a)-c) din O.U.G. nr. 195/2002, care constituie reglementarea-cadru în materia circulației pe drumurile publice.

79. Astfel, potrivit art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, *accidentul de circulație reprezintă „evenimentul care întrunește cumulativ următoarele condiții:*

a) s-a produs pe un drum deschis circulației publice ori și-a avut originea într-un asemenea loc;

b) a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau a mai multor persoane ori avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale;

c) în eveniment a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare”.

80. Cu toate că dispozițiile art. 338 alin. (1) din Codul penal nu prevăd, în mod explicit, forma de vinovăție cu care să fi acționat persoana care a produs respectivul eveniment, din interpretarea lor rezultă, fără echivoc, excluderea faptelor intenționate.

81. Interpretarea noțiunii de accident, în sensul dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, cu referire la art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, trebuie să aibă în vedere, prioritar, sensul literal al termenilor de *accident* și, respectiv, de *eveniment*, utilizați în cuprinsul celui din urmă text, prin raportare la normele de tehnică legislativă, prevăzute în Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

82. Sub aspectul interpretării noimei, relevante sunt prevederile art. 25 din Legea nr. 24/2000, privind „determinarea conceptelor și noțiunilor” cuprinse în legi, potrivit cărora: *„În cadrul soluțiilor legislative preconizate trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite.”*

83. De asemenea, art. 69 din același act normativ, privind „interpretarea legală” a conceptelor și noțiunilor cuprinse în legi, statuează că: *„(1) Intervențiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizează printr-un act normativ interpretativ de același nivel cu actul vizat, prin dispoziții interpretative cuprinse într-un nou act normativ sau prin modificarea dispoziției al cărei sens trebuie clarificat; (2) Interpretarea legală intervenită potrivit alin. (1) poate confirma sau, după caz, infirma ori modifica interpretările judiciare, arbitrale sau administrative, adoptate până la acea dată, cu respectarea drepturilor câștigate.”*

84. În raport cu aceste dispoziții cuprinse în Legea nr. 24/2000, se observă că *înțelesul conceptelor și al noțiunilor cuprinse în actele normative trebuie să fie cel comun*, cu excepția situațiilor în care legea însăși reglementează un înțeles juridic, diferit de cel comun, ipoteză în care sensul juridic al conceptelor și al noțiunilor cuprinse în actele normative trebuie reglementat în mod expres, printr-un act normativ interpretativ de același nivel cu actul vizat.

85. În cazul conceptelor de „*accident rutier*” și de „*eveniment rutier*”, nici O.U.G. nr. 195/2002, nici un alt act normativ cu putere de lege nu a reglementat un sens juridic al acestora, ca tipar al noimei de incriminare, motiv pentru care, în activitatea de interpretare a legii, judecătorul trebuie să se raporteze la *sensul comun al acestor sintagme*.

86. Or, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, prin *accident* se înțelege un eveniment fortuit, imprevizibil, care întrerupe mersul normal al lucrurilor, producând avarii, răni, mutilări sau chiar moartea. Totodată, potrivit aceleiași surse, noțiunea de „*accident*” este sinonimă celei de „*eveniment*”. *Acestui sens comun al noțiunii de accident îi corespunde culpa, ca formă a vinovăției cu care autorul poate acționa în producerea acestuia.* În limbajul comun, noțiunea de *accident* exclude intenția în producerea unui astfel de rezultat, el fiind asociat fie cu o culpă, fie cu lipsa de vinovăție a unei persoane. În cazul infracțiunilor contra siguranței rutiere, există o terminologie specifică, ce cuprinde o definiție a termenului „*accident*”, însă și această definiție, prin utilizarea termenului „*eveniment*”, face referire tot la o acțiune neintenționată.

87. În același sens este și jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală. Spre exemplu, prin Decizia nr. 410/RC din 20 iunie 2024, instanța supremă a reținut că „*situația de fapt relevă (...) un accident rutier, definit prin chiar prescripția normativă ca fiind un eveniment (art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002). Un eveniment este, în sine, fortuit, și nu voit, are*

caracter imprevizibil. «Acțiunea» autorului (conducătorul auto) este asupra autovehiculului, acesta acționând sistemul de accelerare a vitezei peste limita legală, cu consecința intrării în coliziune frontală cu autoturismul condus de victimă, careia i-a cauzat decesul, elemente de fapt ce au valențele unei fapte care, din punct de vedere obiectiv și subiectiv, se încadrează în infracțiunea de ucidere din culpă, prevăzută de art. 192 din Codul penal. Raportat la circumstanțele de fapt ale cauzei pendinte, infracțiunea de omor ar fi posibilă doar în situația în care autovehiculul ar fi fost folosit sau acceptat a fi fost folosit drept *mijloc* în scopul suprimării vieții victimei.”

88. Totodată, prin Decizia nr. 1.086 din 28 martie 2013, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a reținut că: *„(...) pentru a fi întrunite elementele constitutive ale infracțiunii (n.r. părăsirea locului accidentului), este necesară o condiție preexistentă, și anume implicarea într-un accident de circulație. Având în vedere definiția dată noțiunii de accident de DEX, cât și cea cuprinsă de art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, se reține că, de esența acesteia, este culpa în raport cu urmarea produsă — uciderea sau vătămarea integrității corporale sau a sănătății unei persoane (...). În speță, inculpatul a acționat cu intenție, prin urmare nu suntem în prezența unui accident de circulație.”*

89. De asemenea, prin Decizia nr. 2.878 din 5 iunie 2001, Curtea Supremă de Justiție — Secția penală a reținut că: *„Reacția inculpatului de a pleca de la locul unde a încercat să o omoare pe partea vătămată, folosindu-se de un vehicul, nu poate avea înțelesul de părăsire a locului accidentului, (...) pentru că, în speță, nu a avut loc un accident, în sensul definit de legiuitor, deoarece lovirea părții vătămate nu a fost accidentală, în timpul rulării autovehiculului, ci a fost intenționată, ca o reacție de răzbunare pe partea vătămată (...).”*

90. Prin urmare, în ipoteza săvârșirii unei infracțiuni intenționate (omor, tentativă de omor etc.), comisă pe drumurile publice, utilizând un vehicul în mișcare, nu se va putea reține infracțiunea de părăsire a locului accidentului ori modificare sau ștergere a urmelor acestuia, chiar dacă făptuitorul pleacă de la locul faptei, întrucât lipsește situația premisă a infracțiunii, și anume producerea unui accident.

91. Folosind termenul de „*accident*”, legiuitorul a avut în vedere un eveniment care survine pe neașteptate, astfel încât fapta inculpatului care îl provoacă cu intenție nu poate constitui situația premisă și realiza conținutul juridic al infracțiunii de părăsire a locului accidentului ori modificare sau ștergere a urmelor acestuia. Așa fiind, forma de vinovăție a intenției se poate reține numai atunci când autorul a urmărit producerea rezultatului, respectiv vătămarea sau decesul persoanei folosind vehiculul implicat în evenimentul rutier drept mijloc de realizare a acestuia.

92. În sensul acestei interpretări sunt și considerentele Deciziei nr. 5 din 28 februarie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 24 aprilie 2018, prin care s-a stabilit că este important să nu se facă o confuzie între elementul material al infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. (1) din Codul penal, care constă în părăsirea fără încuviințare a locului accidentului și care se comite cu intenție directă sau indirectă, pe de o parte, iar, pe de altă parte, producerea accidentului de circulație, care constituie *situația premisă a infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. (1) din Codul penal și care, întotdeauna, are loc din culpă sau fără vinovăție.*

93. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală apreciază că forma de vinovăție a intenției (directe sau indirecte) este exclusă în cazul unei infracțiuni care se grefează pe prevederile art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, cum este și în cazul infracțiunii prevăzute de art. 338 din Codul penal, a cărei situație premisă presupune un eveniment ce a avut ca

rezultat vătămarea sau decesul unei persoane, această formă a vinovăției urmând a fi reținută numai atunci când autorul a urmărit producerea rezultatului, respectiv vătămarea sau decesul persoanei folosind vehiculul drept mijloc.

94. În consecință, potrivit legislației, „accidentul” nu poate fi conceput ca o faptă intenționată, ci ca un eveniment întâmplător, determinat de fapta produsă din culpă sau fără vinovăție a uneia sau mai multor persoane și care întrunește caracteristicile prevăzute în art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002. În acest context, acțiunea conducătorului unui vehicul care ucide sau încearcă să ucidă ori să producă o vătămare corporală, cu intenție, unei persoane pe un drum public, utilizând vehiculul ca instrument, nu întrunește condițiile unui „accident”, deoarece urmărește producerea rezultatului și, ca atare, situația premisă pentru reținerea infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. (1) din Codul penal nu este realizată.

95. Prin urmare, noțiunea de „accident”, în sensul art. 338 alin. (1) din Codul penal, prin raportare la art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, vizează accidentele de circulație, evenimente

cauzate exclusiv din culpă sau fără vinovăție, fără a include faptele intenționate, deoarece în momentul în care o persoană urmărește sau acceptă producerea rezultatului prevăzut, acesta nu mai are caracter întâmplător, aleatoriu, neașteptat, pierzându-și trăsătura imprevizibilității.

Forma de vinovăție a intenției se va putea reține numai atunci când autorul a urmărit producerea rezultatului, respectiv vătămarea sau decesul persoanei, folosind vehiculul implicat în evenimentul rutier drept mijloc de realizare a acestuia.

Față de cele ce preced, se impune admiterea sesizării formulate de către Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 913/101/2023, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei probleme de drept:

„Modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, în sensul de a se stabili dacă noțiunea de accident, cu raportare la art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, vizează atât accidentele de circulație provocate cu intenție, cât și din culpă sau doar pe cele cauzate din culpă.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, în sensul de a se stabili dacă noțiunea de accident, cu raportare la art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002, vizează atât accidentele de circulație provocate cu intenție, cât și din culpă sau doar pe cele cauzate din culpă.”, și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, noțiunea de „accident de circulație” la care se referă prevederile art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vizează exclusiv evenimentele rutiere produse din culpă sau fără vinovăție.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală. Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 mai 2025.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
ELENI CRISTINA MARCU

Magistrat-asistent,
Monica Eugenia Ungureanu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

